

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 77: Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven. (Eksemplarfremsstilling m.v. til fordel for handicappede, kabelviderspredning af radio- og fjernsynsudsendelser, uoverdrageligt vederlagskrav ved udlejning af videogrammer og fonogrammer m.v.).

Af kulturministeren (Jytte Hilden).
(Fremsat 20/11 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Jytte Wittrock (S):**

Da vores ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre vores synspunkter:

Kulturministerens forslag til ændring af ophavsretsloven tager sigte på at ændre nogle mindre forhold i den eksisterende lovgivning; det er blevet nødvendigt som følge af to EF-direktiver.

Den ene ændring, som består af to elementer, gælder for det, der hidtil har været kendt som tvangslicensordningen, og som har sikret rettighedshaverne et vederlag for radio- og tv-programmer, der spredes gennem kabelnet. Den har fungeret ganske upåklageligt i den periode på 11 år, hvor den har eksisteret.

Ordningen kan derfor videreføres på basis af en ny struktur, nemlig aftalelicensen. Denne ordning skal indføres pr. 1. januar 1998, og det giver parterne god tid til at forhandle sig frem til et resultat. Det er i fuld overensstemmelse med Socialdemokratiets grundlæggende holdning, nemlig at rettighedshavere og brugere selv forhandler aftaler på plads; vi er således enige i hensigten med forslaget.

Tillige tegner kulturministeren sig for en nyhed, idet det foreslås at indføre et uoverdrageligt vederlagskrav for udlejning af video, plader og bånd. Med andre ord skal rettigheds-

haverne for fremtiden have lovsikret deres ret til vederlag for spredning af deres værker ved udlejning.

Det kan formentlig få den følge, at det bliver lidt dyrere at leje videofilm, som jo er et noget større marked end udlejning af plader og bånd, men jeg er sikker på, at folk vil tage den ulempe med. Til gengæld vil jeg ikke mene, at det skulle føre til uheldige følger i retning af færre arbejdspladser, så omfattende prisstigninger vil ordningen bestemt ikke udløse.

Endelig foreslår ministeren en forbedring af ophavsretsloven, som vi kun kan hilse inderligt velkommen. Som vi stort set må erkende, hver gang vi behandler forslag til ændringer af ophavsretten, så haler lovgiverne altid bagefter den informationsteknologiske udvikling. Eksempelvis vil man formentlig ikke kunne finde på at indføre vederlagsregler på Internettet, netop fordi ophavsmændene opretter deres hjemmesider for at sprede information, ikke for at tjene på det.

I dette konkrete tilfælde gælder det de blinde og svagtsynedes adgang til information. Traditionel retsstilling foreskriver, at kun denne gruppe kan få fremstillet værker i blindeskrift uden ophavsmændenes samtykke. Den regel blev dog lempet ved vedtagelsen af den nugældende ophavsretslov i 1995, men i ret lang tid har der været alternative muligheder med den ny digitale teknik. Der bør derfor også skabes en ligestilling for disse muligheder, således at denne handicapgruppe kan betjenes bedst muligt.

Fra høringsfasen ved vi, at såvel biblioteker som de handicappedes egne organisationer er sympatisk indstillet over for ændringen, om end de har ønsket en endnu bedre ordning. Men det vil jeg foreslå at vi vender tilbage til under udvalgsarbejdet. Der skal i hvert fald ikke være tvivl om, at vi bakker den foreslåede forbedring for de synshandicappede op.

Endelig foreslår ministeren, at vi dropper loven om Den Kulturelle Fond, som har mistet betydning. Den gældende koncessioneringsordning kan passende videreføres i Koda's regi. Det er ganske fornuftigt at rydde ud i de overflødige foranstaltninger, og jeg kan på Socialdemokratiets vegne støtte også denne del af forslaget.

Man får stress af den røde knap dér.

Det er grundlæggende for Socialdemokratiets bestræbelser på ophavsretsområdet, at vi vil tilgodese rettighedshaverne så godt som muligt ikke mindst ved hele tiden at udvide gruppen af vederlagsberettigede, men også at sikre bruger-

ne rimelige vilkår. Begge disse vilkår er opfyldt, og vi kan derfor tilsige støtte til forslagene, ligesom vi ser frem til en interessant udvalgsbehandling.

Derudover skal jeg, da den radikale ordfører, fru Elsebeth Gerner Nielsen, ikke kan være til stede i salen, på hendes og hendes partis vegne anbefale forslaget.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Ikke en folketingssamling uden en revision af ophavsretsloven. I forrige samling stod det jo på en generel revision, i sidste samling var det spørgsmålet om blankbåndsafgift, og i dag drejer det sig altså primært om to ting:

For det første en implementering af EU's satellit- og kabeldirektiv fra september 1993 ved en omlægning af den nuværende tvangslicens til aftalelicens og implementering af artikel 4 i udlejnings- og udlånsdirektivet fra november 1992 ved indførelse af det uafdragelige vederlagskrav for ophavsmænd med flere i forbindelse med udlejning af f.eks. videogrammer.

For det andet drejer lovforslaget sig om bedre adgang for blinde, svagtseende, døve og taledøvlidende til at kunne anvende og få glæde af den nye digitale teknik. Derudover er der spørgsmålet om ophævelse af Den Kulturelle Fond og en ny bemyndigelse til kulturministeren om at træffe bestemmelser vedrørende dækning af omkostningerne ved Ophavsretslicensnævnet og forligsmandens virksomhed.

For at tage det sidste først, så har vi i Venstre ingen problemer med at medvirke til en ophævelse af Den Kulturelle Fond, da der ikke længere foretages indbetalinger fra de koncessionerede selskaber. Til gengæld vil vi gerne vurdere spørgsmålet om ministerbemyndigelsen nærmere, før vi siger ja eller nej.

For det første er vi principielt forbeholdne over for uklare og brede bemyndigelser til ministre. At det her er til kulturministeren gør såmænd ikke sagen hverken værre eller bedre. For det andet kan vi se megen rimelighed i nogle af de indvendinger, som bl.a. Advokatrådet har fremsat, om at det vil være uforholdsmæssigt omkostningskrævende for mindre organisationer og i relation til forligsmanden indebære, at omkostningerne skal afholdes af brugerne, som pr. definition normalt vil være den svage part. Vi vil derfor dyrke dette spørgsmål og ikke mindst sammenhængen med finansieringen af andre tilsvarende offentlige nævn nærmere under udvalgsarbejdet.

Hvad angår lovens ene hovedsigte, implementering af de to nævnte EF-direktiver, kan vi naturligvis give vores tilsagn. Vi har en række teknisk betonedede spørgsmål, som vi vil vende tilbage til under udvalgsarbejdet, men vi medvirker naturligvis gerne til at få loven rettet ind efter de forpligtelser, vi har påtaget os via vores EU-medlemskab.

Det samme tilsagn kan jeg give, for så vidt angår lovens andet hovedsigte, en bedre adgang til at anvende den nye digitale teknik til fordel for en velafgrænset, stærkt handicappet gruppe. Allerede ved den generelle lovrevision i 1995 var et markant folketingsflertal – jeg tror, det var alle partier på nær Fremskridtspartiet – indstillet på at forfølge dette mål. Ministeren fik bl.a. bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om eksemplarfremsstilling af blindeskrift i digital form.

Når det nu efterfølgende viser sig, at disse bestemmelser ikke i tilstrækkelig grad tilgodeser de blindes behov, ja, så medvirker Venstre naturligvis gerne til, at den nødvendige tilrettelse af loven finder sted.

Dette eksempel med udviklingen fra 1995 til nu viser jo imidlertid også, hvor dynamisk hele området for immaterialretten er. Mine indledende ord om »ikke en folketingssamling uden en revision af ophavsretsloven« skal derfor nok også vise sig at holde stik fremover.

Derfor kan man afslutningsvis spørge sig selv, om ministeren ikke burde have taget noget mere med i denne revision. Lad mig nævne EU's direktiv om retlig beskyttelse af databaser, der skal være implementeret den 1. januar 1998. Lad mig nævne spørgsmålet om ansattes ophavsret, og lad mig afslutningsvis nævne den helt tåbelige blankbåndsafgift på videogrammer, der totalt forvrider danskernes indkøbs- og forbrugsmønster på dette område.

Sammenfattende kan jeg derfor give Venstres tilsagn om en positiv medvirkning til at fremme lovforslagets hovedindhold, selv om vi meget gerne havde set noget mere medtaget i denne lovrevision.

Brian Mikkelsen (KF):

Der er her tale om et lovforslag, som jo samler op på en række områder, som er vidt forskellige, men som alle har en vis tilknytning til ophavsretsloven. Jeg vil derfor ikke prøve at kommentere de enkelte forslag for sig, men blot sige, at vi som helhed støtter lovforslaget og vil kigge nærmere på det under udvalgsbehandlingen.

Specielt vil vi prøve at dyrke de områder, der ikke er nævnt i lovtæksten.

De første to elementer er der imidlertid ikke meget at kigge nærmere på. Det er udslag af EU-retlig regulering og vel at mærke på en måde, som vi i Det Konservative Folkeparti godt kan tilslutte os.

Da man ikke har særlig dårlige erfaringer med tvangslicensordningen på rettighedsområdet, lægger lovforslaget op til, at man fortsætter med en række af de regler, der gælder allerede nu.

Også tilføjelsen af den nye bestemmelse om et uoverdrageligt vederlagskrav for ophavsmænd ved udlejning af bånd og videoer er en følge af EU-regulering og dermed en mere eller mindre teknisk ændring set fra vores side.

Vi skal blot fra konservativ side understrege, sådan som det også er gjort i lovforslagets bemærkninger, at man hele tiden selvfølgelig skal have konkurrencesituationen for øje, så vi ikke kommer i en situation, hvor man tilside-sætter konkurrenceretlige hensyn og princippet om ikkediskrimination.

Det er også i tråd med konservativ politik, at der bliver taget hensyn til de handicappede, der bør have bedre mulighed for at udnytte den nye digitale teknik. Det er klart, at man stadig væk skal have respekt for ophavsretten og den forvridning, der eventuelt kan ske, men vi føler, at dette forslag, som jo også gør opmærksom på problemer, der kan være med piratkopiering etc., nok kan bære under hensyn til, at det jo er et begrænset område, det vedrører, og at det er til fordel for de handicappede.

Endelig kan vi tilslutte os de konsekvensændringer, som følger af nedtrapningen af Den Kulturelle Fond, og vi vil også godt acceptere, at der stadig er et vist tilsyn med Koda's virksomhed, da det jo er et område inden for offentlig ret.

Med disse korte kommentarer kan vi som sagt anbefale lovforslaget i dets helhed, men ønsker også en nærmere gennemgang i udvalget, så vi sikrer os, at alle konkurrencehensyn er tilgodeset.

Aage Frandsen (SF):

SF kan også give sin tilslutning til hovedlinjerne i forslaget. Der er nogle enkelte punkter, som vi godt vil diskutere nærmere i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Med hensyn til det første punkt om at erstatte den gældende tvangslicensordning med en afta-

lelicens synes vi, det er rigtigt. Vi undrer os så bare over, hvorfor det er EU, der skal komme og bestemme, at vi skal gøre det. Man kunne lige så godt gå ordningerne igennem og se, om det er noget, vi selv synes er rigtigt, og så skulle man lave det. Men bare fordi EU siger det, mener vi altså ikke, at det skal afholde os fra at sige god for det, og jeg vil sige, at vi synes, ideen, som den ligger her, er rigtigt.

Når det drejer sig om ophavsmændenes og udøvende kunstneres retsstilling i forbindelse med udnyttelse af de værker og præstationer, der indgår i billed- og lydoptagelser, så synes vi også, det er rigtigt, at deres retsstilling styrkes.

Med hensyn til det, som ikke har noget med EU at gøre, synes vi også, at det er helt rigtigt, at det kommer ind nu. Det drejer sig om, at de blindes mulighed for at fremstille værker via digital teknik forbedres. Det mener vi er helt rigtigt. Det er i det hele taget vigtigt at være opmærksom på, at de tekniske og teknologiske ændringer, der kommer, kommer alle til gode, og at man ikke i ophavsretsloven har nogen forhindringer i forhold til f.eks. handicappedes muligheder.

Og endelig med hensyn til det sidste punkt, ophævelse af Den Kulturelle Fond, ja, så er det selvfølgelig – sådan som argumentationen er i forslaget, at den er overflødig – kun rigtigt at ophæve den.

Derfor kan jeg sige, at SF giver tilslutning til forslaget, men vi har nogle spørgsmål i forbindelse med udvalgsarbejdet af mere teknisk betonet karakter. Sådan er ophavsretsloven jo, den er meget teknisk betonet, og det hører mere hjemme i et udvalgsarbejde end i Folketings-salen.

Kim Behnke (FP):

Da vi så, at kulturministeren havde på sit lov-program, at der skulle ske ændringer i ophavsretsloven, så havde vi faktisk forventet os lidt mere end de fire punkter, der ligger foran os. Det skal dog ikke forhindre os i at tage stilling til dem.

Men vi må nok sige, at de spådomme, Fremskridtspartiet – personificeret i mig selv – kom med for et par år siden, da vi var i gang med den store ændring i ophavsretsloven, nemlig at den digitale udvikling ville gå så hurtigt, at der meget snart ville være behov for ganske betragtelige og markante ændringer af vores syn på ophavsret, jo viser sig at holde stik; udviklingen går så hurtigt, at selv ikke vores spådom har kunnet følge med.

Der skrives i disse dage bekymret fra mange sider om den kopiering, der finder sted både af leksika, edb-programmer, musik osv., fordi man har mulighed for uproblematisk i fuld digital kvalitet at kopiere ved hjælp af disse nye cd-rombrændere. Vi ved, at der i denne jul i Japan som den største slagvare inden for radio- og tv-branchen er såkaldte dvd-maskiner. Jeg skal spare Folketinget for det engelske navn, men blot meddele, at det handler om, at man på den skive, som i dag af mange betragtes som en musik-cd, er man altså i stand til at lagre op til 17 gange så mange informationer som hidtil. Den teknik sælges nu i Japan. Når den teknik kommer på det danske marked, forventeligt i løbet af foråret, så er det ikke kun cd-rom, musik og andet, der bliver kopieret, men så vil det være muligt at kopiere hele spillefilm.

Og hvad så? Hvad siger ophavsretsloven så om det? Den siger i hvert fald, at piratkopiering og salg på gymnasier og handelsskoler osv. ikke er tilladt; men der opstår altså en række problemer, når man er i stand til via sin computeropkobling til internetforbindelser til østasiatiske lande – ja, vi behøver ikke at gå længere end til USA, hvor synet på ophavsret er et andet end i Danmark – at, som det hedder på nudansk, downloade hele spillefilm og alt mulig andet i fuld digital kvalitet. Nu er det ikke længere spørgsmålet om, at man så nødvendigvis skal have plads på sin computerharddisk til det, nu kan man downloade det på disse såkaldte dvd-plader. Det bør Folketinget tage en diskussion om. Det giver en kæmpe udfordring for hele vores såkaldte nordiske syn på ophavsret.

Til det konkrete: Vi kan kun tilslutte os, at disse tvangslicensordninger, som Fremskridtspartiet har været modstandere af, nu bliver til aftalelicens i stedet for. I den forbindelse vil vi i udvalgsarbejdet have undersøgt, hvilke ændringer det giver i det absurde paradoks, at folk, der betaler tv-licens til Danmarks Radio og TV 2, hvis de er koblet på kabel-tv betaler til det en gang til via Copy-Dan-afgiften. Hidtil har argumentet for, at det skulle være sådan, netop være tvangslicensordningen, og derfor vil vi under udvalgsarbejdet prøve at finde ud af, om det paradoks nu bliver ændret.

Med hensyn til spørgsmålet om de syns- og hørehandicappede har det Fremskridtspartiets absolutte og fulde tilslutning, at vi gør alt, hvad vi kan for at lette en i forvejen svær hverdag for disse medborgere, og hvis den nye digitale teknik giver dem nogle ekstra hjælpemidler, så skal

ophavsretsloven ikke lægge hindringer i vejen for, at de kan få glæde af musikværker, tekster osv.

Så er der spørgsmålet om nedlæggelse af Den Kulturelle Fond, fordi den ikke længere har nogen berettigelse. Det skal Fremskridtspartiet også give sin fulde støtte.

Til sidst er der det fjerde element – eller det, der er det andet element i ministerens forslag – om de kunstneriske ophavsretshavere og deres rettigheder til videogrammer og fonogrammer. Der må jeg sige, at det er vores vurdering, at man går den forkerte vej. Jo strammere regler vi laver i Danmark, jo mere fristende bliver det for folk at hente tingene fra andre himmelstrøg, hvor man ikke har nær så restriktiv en ophavsretslov, som vi har i Danmark. Vi tror ikke på, at dette her er til gavn for kunstnerne. Vi frygter tværtimod, at det kan betyde, at kunstnerne bliver fravalgt til fordel for kunstnere, som har deres produkter liggende tilgængeligt i det store udland.

Det sidste, jeg vil sige omkring disse ophavsretlige aspekter, er, at vi tror, ligesom den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen, at vi allerede i næste folketingssamling kommer til at vende tilbage til ophavsretsloven. Den teknologiske udvikling går ganske enkelt så hurtigt, at vi bliver tvunget til det.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er som altid, når vi behandler spørgsmål om ophavsret, kompliceret stof, ligesom forholdet mellem brugerne og ophavsretshaverne altid er en balance. For Enhedslisten er der dog ingen tvivl om, at nuværende ophavsretshavere bør vægtes.

Jeg skal samtidig beklage, at de indkomne høringssvar ikke er tilgået ordførerne. En tidligere udsendelse af høringssvarene ville lette lovgivningsarbejdet og klarlægge de problemstillinger, der findes.

Så vidt vi forstår det, indeholder det foreliggende forslag flere elementer, som vi er for, og noget, vi er imod.

Vi er tilhængere af forslaget på de områder, hvor der sker en præcisering af rettighedshaverens rolle i forbindelse med spredning og udlån af værker i erhvervsøjemed.

Vi støtter samtidig, at handicappede og svagtseende grupper kan drage fordel af en ny digital teknik. Men vi forstår ikke, at de svage grupper i samfundet skal nyde godt på bekostning af andre svage grupper i samfundet, nem-

lig de udøvende og skabende kunstnere. Så vidt vi kan se, sker der her en udvidelse af undtagelsesbestemmelserne i ophavsretsloven, og det kan vi ikke støtte. Vi ser det ikke som ophavsretshavernes opgave, men som det offentliges opgave at skabe de bedst mulige betingelser for handicapgrupperne i vores samfund.

Med disse få bemærkninger vil vi afvente det kommende udvalgsarbejde og således meddele vores endelige stillingtagen ved tredjebehandlingen efter udvalgsarbejdet.

Egil Møller (DF):

Lovforslaget om ændring af ophavsretsloven medfører en fremtidig aftalelicensordning i stedet for den gældende tvangslicensordning, dvs. at der fremover skal indgås aftaler mellem rettighedshaverne og brugerne af kabelviderspredning af radio- og fjernsynsudsendelser.

Forslaget indebærer endvidere bestemmelser om et uoverdrageligt vederlagskrav ved udbydning af videoprogrammer og fonogrammer.

Forslaget om nye bestemmelser om eksemplarfremsættelse til fordel for syns- og hørehandicappede er glædeligt.

Og endelig ophæves loven om Den Kulturelle Fond og visse bevillinger på områder om ophavsret.

Alt i alt er det positive forbedringer på dette område. Derfor kan Dansk Folkeparti støtte lovforslaget.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal starte med at sige tak for alle ordførernes velvillige indstilling til dette lovforslag.

Jeg er særlig glad for, at der er en særlig positiv stemning med hensyn til de synshandicappedes vilkår.

Jeg kan også love alle de ordførere, der har været inde på, at den digitale udvikling går stærkt, og at vi derfor snart må vende tilbage, at svaret er ja. Det er der ingen ordfører der behøver at tage patent på at sige; det sagde vi alle til hinanden, sidste gang ophavsretsloven var til diskussion. Vi vil vende tilbage, fordi teknikken udfordrer os.

Til fru Jytte Wittrock skal jeg sige, at det er rigtigt, at den informationsteknologiske udvikling går hurtigt, og at det derfor også er vigtigt, at de svar, som vi giver hertilands, er internationale. Det hjælper jo ikke noget, at vi har et særligt sæt regler i Danmark, da informationsteknologien er grænseoverskridende. Derfor er det jo også sådan, at lige præcis de internationa-

le forhandlinger, som går i gang i disse uger, er utrolig vigtige.

Jeg er glad for, at Det Radikale Venstre tilslutter sig lovforslaget.

Til hr. Lars Løkke Rasmussen fra Venstre skal jeg sige, at ministerbemyndigelser er der ingen der kan lide, når man ikke selv er i regering. Jeg vil være indstillet på, i den udstrækning det ønskes, eventuelt at få nogle af de ting, som er bemyndigelser, klargjort yderligere ved spørgsmål og svar i Folketingets Kulturudvalg.

Jeg kan også sige, at lovforslaget selvfølgelig er en gang blandede bolsjer med forskellige elementer, men det var nu dér, vi var nået til i de langvarige forhandlinger, som ophavsretsloven altid fører til.

Til hr. Brian Mikkelsen vil jeg sige tak for det gode råd med hensyn til konkurrencesituationen. Det er jeg klar over at Det Konservative Folkeparti har højt på sin dagsorden.

Til hr. Aage Frandsen skal jeg sige, at de to EF-direktiver, der er tale om at vi skal følge i denne sammenhæng, faktisk er bindende direktiver, så uanset hvad vi måtte mene eller ikke mene, så hænger vi på den, eller rettere: så er det noget, vi skal følge. At det så også er ganske snusfornuftige og udmærkede forslag, gør det jo ikke dårligere set med mine øjne.

Jeg skal sige tak til hr. Kim Behnke, som endnu en gang viser sin ekspertise på det her område. Der er ganske mange af de ting, som hr. Kim Behnke udtrykte i forbindelse med sin ordførertale, som jeg ikke er enig i, men enighed eller uenighed rent politisk i forhold til vurdering af lovforslaget det er jo én ting. Men det er alligevel vigtigt at forholde sig til alle de mere eller mindre udviklede tekniske og juridiske detaljer, der er i et lovforslag som dette.

Det er jo et internationalt spørgsmål. Det er sådan, at regeringen bygger på den nordiske model, vi bygger på den europæiske model, og vi er ganske glade for, at det i årenes løb er lykkedes at få flere og flere europæiske lande til at følge den model. Derfor holder argumentet om, at det gør man ikke så langt væk som i Østen eller, blev det sagt, så tæt på som i USA – nu ved jeg ikke, hvor langt der er til det ene og til det andet – ikke vand over for den argumentation, som regeringen står for. Men alligevel tak; teknologien udfordrer os naturligvis, som jeg har været inde på.

Til hr. Bent Hindrup Andersen skal jeg sige, at jeg gerne vil sende høringssvarene over – der er tale om 49 svar, og for nogle svares vedkom-

mende er det ganske mange sider – hvis Folketingets Kulturudvalg måtte ønske dette. Når jeg ikke har sendt det over på forhånd, er det som sagt, fordi det er flere hundrede sider. Men alle svar eller de svar, der måtte ønskes, eller måske i første omgang en liste over høringssvarene er jeg naturligvis parat til med det samme at sende over. Og så håber jeg også, at Enhedslisten kan være med i den sidste ende til at stemme for disse ændringer.

Til hr. Egil Møller fra Dansk Folkeparti siger jeg tak for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 84: Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Friere økonomiske rammer for DR og TV 2, networking m.v.).

Af kulturministeren (Henrik Dam Kristensen, fg.).
(Fremsat 27/11 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Da vi for snart meget, meget længe siden begyndte den uendelig lange række af debatter og debatspørgsmål og pjecer, der blev sendt ud, og svar der kom ind, og forhandlingsmøder og ting og sager, stod partierne her om ikke i hvert sit hjørne så i hvert fald med hver sine præferencer og ønsker til, hvordan en kommende mediepolitik skulle se ud.

Socialdemokratiets hovedmål var at sikre, så godt det nu ville være muligt, gode, varierede danske alternativer og mange af dem – alternativer til alt det, der kommer til os udefra, som er styret ikke af ønsket om at give danske seere og lyttere det bedste, de har brug for, men det, der kan tjenes penge på. Altså til dette skulle der sikres gode, ordentlige, dejlige danske alternativer.

Et godt og varieret dansk udbud drejer sig ikke bare om det, der kan præsteres på de nationale radio- og tv-kanaler. Det er også et spørgsmål om det regionale og om det lokale. Det regionale og det lokale har, selv om Danmark er et lille land, stor betydning, for der er nemlig ingen af de internationale radio- og tv-kanaler, der kunne drømme om at interessere sig for, hvad der foregår i Slagelse og omegn, men det gør VTV, og det gør TV Øst på samme måde, som det sker i den øvrige del af landet.

Derfor har bestræbelsen været at sikre ikke bare det nationale, men også det regionale og det lokale. Vi er jo kun her i landet 5 mio. indbyggere til at passe på vores kultur, vores kunst og vores sprog. Der er ingen, der kommer og hjælper os med det, tværtimod. Derfor er det op til os selv, og en af metoderne, et af virkemidlerne er det, der kan præsteres i radio og fjernsyn. Det er en del af vores forsvarsværk og en vigtig del af forsvarsværket.

Et meget, meget stort flertal i Folketinget har altså kunnet samles om det fremsatte lovforslag, som giver radio og tv bedre muligheder for at løse den opgave, jeg har prøvet at beskrive her. Mange har måttet bøje sig, nogle har sågar måttet vride sig, for at vi kunne blive enige, men det er lykkedes, og det synes jeg der er grund til at være glad for.

I Socialdemokratiet lægger vi vægt på mange gode elementer i denne her lovgivning, også den øgede frihedsgrad, som TV 2 og Danmarks Radio får.

Vi har nogle helt særlige forventninger ikke mindst til Danmarks Radio, som er rent licensfinansieret. Det er, at de tager bind for øjnene og putter voks i ørene, hver gang lytterundersøgelser og seerundersøgelser bliver offentliggjort, og i stedet bruger deres kræfter, deres energi, deres kreativitet og dygtighed på at skabe ikke det, der forsøger at engagere flest mulige, men det, der forsøger at engagere mest muligt. Opgaven er ikke at vinde i top-10-listen, men at præstere det bedst mulige radio og tv.